

[Jes Lunde]

synet har været uvidende om forholdene på fabrikken?»

Begrundelse

Af arbejdsministeriets bidrag af 12. november 1985 til miljøministerens svar på spørgsmål nr. S 926, 1984-85, fremgår det, at arbejdstilsynet ikke har kendskab til problemer i forbindelse med stoffets behandling på virksomheden; ikke desto mindre kom det fem dage senere frem i TV-udsendelsen Søndagsavisen den 17. november, at der er betydelige problemer for de ansatte på virksomheden, både i form af en konkret erstatningsudbetaling og i form af flere tilfælde af akut trotylforgiftning registreret på arbejdsmedicinsk klinik i Ålborg.

Spørgeren finder det aldeles uantageligt, at arbejdstilsynet bidrager til at give et fuldstændig misvisende billede af forholdene i en konkret sag om problemer med behandlingen af stoffet trotyl.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 311).

Spm. nr. S 311

Til arbejdsministeren (18/11 85) af:

Jes Lunde (SF):

»Hvad vil ministeren foretage for at ændre arbejdsgangen i arbejdstilsynet, så tilsynet kan leve op til sin forpligtelse?»

(Begrundelse enslydende med begrundelsen for spørgsmål nr. S 310).

Svar på spm. nr. S 310 og S 311 (28/11 85):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

På baggrund af en indhentet udtalelse fra direktoratet for arbejdstilsynet kan jeg oplyse følgende:

På ammunitionsarsenalet i Elling har der været tale om et antal kortvarige skadevirkninger hos nogle medarbejdere. Symptomerne var træthed, øget søvnbehov og utilpashed. Symptomerne blev sat i forbindelse med arbejde med smeltet trotyl. Andre har haft kontakteksem opstået ved påvirkning af støv og dampe.

Derudover har der i en anden afdeling i 1978-79 i et tilfælde været tale om en sværere påvirkning med blivende skade til følge. Det er senere oplyst, at sikringsstyrelsen i en af-

gørelse i september 1980 har fastsat en mængdegrad på 10 pct.

Siden virksomheden flyttede til Elling i midten af 1950'erne, har arbejdstilsynet ført løbende kontrol med ammunitionsarsenalet.

Ved et besøg på virksomheden i foråret 1979 konstaterede arbejdstilsynet, at en af de beskæftigede havde misfarvning af huden og håret. Da kredsen skønnede, at misfarvningen kunne skyldes påvirkning af trotyl fra maskinerne i virksomhedens presseafdeling, blev den pågældende henvist til arbejdsmedicinsk klinik, og der blev nedlagt forbud mod videre beskæftigelse i presseafdelingen, indtil ventilationsforholdene var forbedret.

Virksomhedens støberi var på besøgstidspunktet ikke i brug, men også her stillede kredsen krav om effektiv udsugning.

I forbindelse med arbejdet med en særlig produktion af søminer aftalte kredsen i februar 1984 med virksomheden, at der skulle etableres bedre kantafugning ved søminestøbeformene i støberiafdelingen, samt at det friskluftforsynede åndedrætsværn til de personer, der arbejdede med støbningen af søminerne, skulle forbedres.

Da tilsynskredsen i foråret 1984 fra direktoratet modtog kopi af anmeldelser af symptomer på kortvarige skadevirkninger hos beskæftigede i støberiet, havde kredsen allerede sørget for, at arbejdsforholdene i støberiet blev bragt i orden. Kredsen har således ikke været uvidende om, at der har været problemer på virksomheden i forbindelse med udsættelse for trotyl.

Med hensyn til, at spørgsmålenes begrundelse henviser til arbejdsministeriets bidrag til miljøministerens besvarelse af 12. november 1985 af spørgsmål nr. S 926, kan jeg oplyse, at dette spørgsmål primært omhandler det eksterne miljø og risikoen for lungekræft. Da de ovenfor omtalte anmeldelser drejede sig om kortvarige skadevirkninger 1-1½ år forinden, og da de forhold, der havde givet anledning til anmeldelserne, på det tidspunkt var blevet bragt i orden, skønnede arbejdstilsynet, at oplysningerne herom ikke var relevante i forbindelse med spørgsmålet til miljøministeren.

Jeg kan henholde mig hertil. Jeg kan desuden meddele, at der efter min opfattelse ikke er grundlag for at kritisere arbejdstilsynets behandling af den konkrete sag.